

89. заседание

Недѣля, 26 април 1925 година

(Открито отъ председателя д-ръ Т. Кулевъ, въ 11 ч. 30 м.)

Председателъ: (Звъни) Моля г. секретаря да провѣри по списъка присѣтствуващитѣ г. г. народни представители.

Секретарь И. Хрелопановъ (д. сг): (Прочита списъка. Отъ заседанието сж отсъствуваха следнитѣ народни представители: Алексиевъ Никола, Алиевъ Афузъ Садъкъ, Агушевъ Еминъ, Ангеловъ Исая, Аптуловъ Хюсни, Балтовъ Никола, Бозвелиевъ Константинъ, Бояджиевъ Хасанъ-ефенди, Братановъ Пчо, Велиновъ Тончо, Волевъ Борисъ, Господиновъ Христо I, Грозевъ Иванъ, Гургутски Рангелъ, Делнкоцевъ Панко, Джидровъ д-ръ Петъръ, Димитровъ Стойко, Думановъ Тончо, Давидовъ д-ръ Хамидъ, Еминовъ Бекиръ Садкъ Мехмедовъ, Живковъ Георги, Йоловъ Прокопи, Караджовъ д-ръ Илия, Каранджуловъ Иванъ, Ковачевъ Иванъ, Косовски Георги, Костурковъ Стоянъ, Кръстевъ Захари, Караивановъ Петко, Кацковъ Левъ, Лѣкарски Иванъ, Маджаровъ Михаилъ, Мангърговъ Димитъръ, Марковъ Михо, Марулевъ Йосифъ, Милановъ д-ръ Кънчо, Милковски Александъръ, Минковъ Миланъ, Мирски Христо, Митовъ Генко, Мишияковъ Димитъръ, Молдовъ Владимиръ, Николовъ Върбанъ, Пенчевъ Петъръ, Петрини Николай, Петровичъ Петъръ, Петровъ Койчо, Пиронковъ Александъръ, Поповъ Георги, Пулешковъ Цветанъ, Пѣдаревъ Костадинъ, Руменовъ д-ръ Владимиръ, Савовъ Сана, Славейковъ Христо, Славковъ Христо, Славовъ Крумъ, Стайновъ Петко, Стойчевъ Иванъ, Терзиевъ Господинъ, Търпановъ Петко, Хаджиевъ Никола, Харизановъ Иванъ, Христовъ Хараламби, Цветановъ Донко, Черновъ Христо, Чолаковъ Стефанъ и Шерифовъ Ахмедъ Фазлъ)

Председателъ: (Звъни) Г. г. народни представители! Присѣтствуватъ 138 души. Значи, има нужното споредъ правилника число присѣтствуващи народни представители за откриване на заседанието.

Обявявамъ заседанието за открито.

Преди да пристъпимъ къмъ дневния редъ, има да направя нѣкои съобщения, на първо мѣсто за отпуски, които съмъ разрешилъ.

На народния представител г. Георги Чернооковъ е разрешенъ 1-дневенъ отпускъ.

Народниятъ представител г. Крумъ Славовъ, който се е ползувалъ съ 38 дни отпускъ, моли да му се разреши още 1 денъ отпускъ. Които сж съгласни да му се разреши исканиятъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Народниятъ представител г. Георги Поповъ, който се е ползувалъ съ 59 дни отпускъ, моли да му се разреши още 3 дни отпускъ. Които сж съгласни да му се разреши исканиятъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Народниятъ представител г. Петко Найденовъ, който се е ползувалъ съ 36 дни отпускъ, моли да му се разреши още 3 дни отпускъ. Които сж съгласни да му се разреши исканиятъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Г. г. народни представители! Снощи се получи телеграма отъ председателя на германския парламентъ съ следующето съдържане: (Чете) „По поводъ на атентата въ катедралата „Св. Недѣля“, жертва на който станаха толкова много жители на София, а също и нѣколко членове на Народното събрание, изказвамъ Ви, г. председателю, отъ името на германския парламентъ, който въ този моментъ заседава, нашата дълбока скръбъ за жертвитѣ и възмуцението ни отъ заслужаващия проклятие атентатъ, съ молба да предадете на Народното събрание този

изразъ на нашето съболезнование. Лъбе, председателю на „Райхстага“. (Ржкоплѣскания отъ всички страни)

Ще ви моля да ме опълномощите да благодаря отъ ваше име. (Ржкоплѣскания отъ всички страни)

Пристъпваме къмъ първата точка отъ дневния редъ, а именно, трето четене на законопроекта за бюджета на държавата за 1925/1926 финансова година.

Моля докладчика г. Семерджиевъ да направи своя докладъ.

Докладчикъ Г. Семерджиевъ (д. сг): (Прочита изгѣле законопроекта за бюджета на държавата за финансовата 1925/1926 г., заедно съ поправкитѣ и прибавкитѣ, приети на второ четене)

Г. г. народни представители! Г. министърътъ на финанситѣ предлага да се направятъ следнитѣ измѣнения въ отгѣлнитѣ бюджетопроекти.

Първо, въ бюджетопоекта на държавнитѣ дългове се прибавя новъ параграфъ — § 40-а — съ следния текстъ: (Чете) „За пенсии и помощи на пострадалитѣ при атентата въ столичната катедрала „Св. Недѣля“, съгласно специаленъ законъ — 10.000.000 л.“ (Ржкоплѣскания отъ всички страни)

Министъръ П. Тодоровъ: Въ първо време.

Председателъ: Които сж съгласни съ прочетеното предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Семерджиевъ (д. сг): Второ, по Министерството на вътрешнитѣ работи, въ бюджетопоекта на Главната дирекция за народното здраве, въ началото на § 47 се прибавя: „Помощъ на българското дружество „Червенъ-кръстъ“ и по-нататъкъ си следва текста: „за издръжка на милосерднитѣ сестри“ и т. н.

Председателъ: Които приематъ добавката въ § 47, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Има едно предложение, подписано отъ десетъ души народни представители, по бюджетопоекта на Върховното правителство, съ което се иска, възнаградението за стенографитѣ — което е недостатъчно — да се разпростре и за другитѣ служители при канцеларията на Народното събрание.

Има думата народниятъ представител г. Георги Данаиловъ.

Г. Данаиловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Възнаграждението, което се даде на стенографитѣ, се направи съ огледъ на тѣхния извъреденъ, силно интензивенъ трудъ. Ако трѣбва да се даде допълнително възнаграждение и на чиновницитѣ въ канцеларията на Народното събрание, то е свършено друга работа. И азъ моля, ако има нѣкой да направи предложение, да го направи въ тази форма — да предвидимъ особена сума за чиновницитѣ при канцеларията, а не да се разваля и туй малко, което се дава на стенографитѣ — 100 л. на смѣна.

Председателъ: Има думата г. министърътъ на финанситѣ.

Министъръ П. Тодоровъ: Г. г. народни представители! При разпредѣлението на 400-миллионния кредитъ, който ще бѣде на разположение на бюджетарната комисия и на Ми-

нистерския съвет, ще се има предъ видъ и положението на останалия персоналъ при Народното събрание.

Председателътъ: Значи, отъ тази сума ще се даде.

Министъръ П. Тодоровъ: Да.

Председателътъ: Г. г. народни представители! Понеже г. министърътъ на финанситъ ще има предъ видъ, щото при разпредѣлене на 400-милионния кредитъ да се направятъ и съответно увеличени на заплатитъ на останалитъ служители въ Народното събрание, въпросното предложение се оттегля отъ вносителъ му.

Докладчикъ Г. Семерджиевъ (д. сг.): Има друго едно предложение отъ г. министра на финанситъ. Въ бюджетно-проекта на Министерството на народното просвѣщение се прибавя новъ § 86-а съ следното съдържание: (Чете) „Помощи на спортни дружества и бойскаутски организации — 1.000.000 л.“

Председателътъ: Които приематъ предложени новъ § 86-а къмъ бюджетно-проекта на Министерството на народното просвѣщение, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣжката. Болшинство, Събранието приема.

Д. Нейковъ (с. д.): Закривате училища, а на трето четене милиони гласувате за спортни организации.

Председателътъ: (Звъни) Моля, г. Нейковъ.

Докладчикъ П. Семерджиевъ (д. сг.): Г. министърътъ на финанситъ предлага къмъ точка 17 на чл. 1 да се прибави следната нова алинея: (Чете)

„Уволненитъ по закриване на длъжностъ държавни служители получаватъ помощъ въ размѣръ на заплатата и добавъчното имъ възнаграждение за три месеца, ако сж изслужили на държавна служба повече отъ три години, и за месецъ и половина — ако сж изслужили до три години.“

„Ако постѣпятъ отново на държавна служба въ продължение на три месеца, съответната частъ отъ получената помощъ се задържа отъ заплатата имъ“.

Председателътъ: Които приематъ новата алинея къмъ точка 17 на чл. 1, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣжката. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Семерджиевъ (д. сг.): Прибавя се новъ членъ — той ще бѣде чл. 6 — съ следния текстъ: (Чете)

„Чл. 6. Разрешенитъ кредити въ бюджета на Главната дирекция на пѣтищата, благоустройството и сградитъ за постройкитъ и доставки, които следъ изтичане на упражнението за 1924/1925 г. останатъ недовършени и свършването имъ се продължи и следната финансова година найкъсно до 18 ноемврий, могатъ да послужатъ за изплащане на тия постройкитъ и доставки, като до края на бюджетното упражнение за 1924/1925 г. останалитъ свободни суми се изтеглятъ съ авансови платежни заповѣди, а оправдането имъ да продължи до 31 декемврий 1925 г. Ако следъ тази дата по тия авасии останатъ неизразходвани суми, то тѣ ще се внасятъ въ приходъ на съкровището“.

Председателътъ: Които приематъ предложени новъ чл. 6, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣжката. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Семерджиевъ (д. сг.): Прибавя се новъ чл. 7 съ следния текстъ: (Чете)

„Чл. 7. Турянето въ действие на закона за Върховната смѣтна палата и за окръжнитъ смѣтни палати се почва отъ 1 юний 1925 г.“

„Бюджетно-контролнитъ отдѣления и счетоводствата, както и Върховната смѣтна палата, предвидени въ бюджета на държавата за 1924/1925 г., продължаватъ да функциониратъ до 31 май 1925 г., като на персонала при ония отъ тѣхъ, които по бюджета за 1925/1926 г. се реорганизируютъ и закриватъ, се изплащатъ паричнитъ възнаграждения отъ кредититъ по съответнитъ параграфи на бюджетитъ за 1925/1926 финансова година“.

Председателътъ: Които приематъ новия чл. 7, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣжката. Болшинство, Събранието приема.

Други предложения нѣма.
Ще поставя на гласуване цѣлия законопроектъ.

Ония отъ васъ, които приематъ на трето четене законо-проекта за бюджета на държавата за финансовата 1925/1926 г. съ току-що гласуванитъ поправки и допълнения, моля, да вдигнатъ рѣжката. Болшинство, Събранието приема.

(Вж. приложение № 44, Т. П)

Има думата председателътъ на бюджетарната комисиия г. проф. Данаиловъ.

Г. Данаиловъ (д. сг.): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Следъ приключването на работата ни по бюджета, позволете ми, като председател на бюджетарната комисиия, да кажа само нѣколко думи, защото зная, че сте уморени и че не ще имате търпение да слушате по-дълги речи, макаръ да имамъ извънредно много факти, които би трѣбвало да изложамъ предъ васъ, за освѣтление на въпроситъ, които се повдигнаха. Ние съ последния вотъ гласувахме четиридесетъ и седмия бюджетъ на българската държава, съ целъ да улеснимъ функциитъ на нашата държава и на нейнитъ институти, за постигане голѣмитъ културни задачи, които тя има. Този бюджетъ, за 1925/1926 г., както и да се оцени, представлява една стѣпка напредъ въ нашето финансово оправяне; азъ бихъ казалъ по-добре, единъ огледъ назадъ, защото постоянно слушахме да казватъ тукъ, че държавнитъ разноски растатъ, безъ огледъ на народостопанскитъ ни сили и че данъчнитъ тежини надминаватъ далечъ производителността, която при даденитъ условия българскиятъ народъ може да достигне. Тукъ, тъкмо въ този бюджетъ, азъ смѣтамъ, че се срѣща първиятъ опитъ да се обуздаватъ разходитъ и да се поставятъ въ равновесие съ народостопанскитъ сили. Азъ трѣбва да повтора, че много се работи, както отъ страна на г. министра на финанситъ, тъй и отъ самата бюджетарна комисиия. По резултатитъ сж твърде малки срещу положени трудъ. Искамъ, обаче, да вървамъ, че нашата работа ще служи като основание на по-добри, по-солидни, по-рационални начала. Нашата задача бѣ да стегнемъ бюджета, но не съ едни обикновени икономии. Ако народнитъ представители си спомнятъ, още миналата година, когато говорихъ по бюджета на държавата, азъ казахъ, че не съ съкращения на чиновницитъ сж правятъ икономии по бюджета. По тая причина ние помислихме за една реорганизация въ службитъ и за една реформа и премахване на онѣзи наслоили се съ течение на времето държавни учреждения и институти, които не могатъ да бѣдатъ оправдани отъ нуждитъ на времето, отъ живота на страната.

Вто защо нашата задача бѣше — и ние се стремѣхме на всѣка стѣпка къмъ туй — щото всѣка една икономия, прокарана въ бюджета, да бѣде свързана съ реорганизиране на самата служба; ние не се занимавахме съ зачерквания на служби и съ изпѣждането на чиновницитъ, както нѣкои искатъ да кажатъ тукъ. Азъ бихъ могълъ, ако времето позволяваше, да покажа, че всѣко едно закриване на отдѣлни институти, срещу което често се говорѣше тукъ, не е направено съ целъ да се унищожаватъ културни учреждения или просто да се затварятъ училища. Закриването на училищата, което стана по този бюджетъ, отвори новъ пътъ — на качеството срещу количеството.

Г. Пенчевъ (с. д.): Да!

Г. Данаиловъ (с. д.): Да, г. Пенчевъ, тъй е. — Защото трѣбва да не забравяме, че съ течение на времето ние, увлечени къмъ културенъ напредѣкъ, сме обръщали внимани повече на количеството: повече гимназии — повече свършили гимназия; повече педагогически училища — повече свършили педагогически училища. Но какво представяваха и единитъ, и другитъ съ своитъ знания, като да не ни интересуваше. Стига вече количеството — сега да работимъ за качеството. Може пътятъ да бѣде мъчителъ, може да се направятъ грѣшки, но идеята е ясна: да се надигне качествено и народното ни образование и всичко онова, за което се харчатъ бюджетнитъ суми.

Другъ единъ принципъ, който ние се опитахме да приложимъ и чрезъ който искахме да възвемъ въ този новъ пътъ, бѣ да спремъ развитието на този развращаващъ се егътизъмъ, на това чалане всичко отъ държавата, съ което отъ години се отличаватъ нашитъ бюджети и да дадемъ възможностъ на нашитъ автономни учреждения да навѣзватъ и тѣ въ живота на народа; и понеже тѣ действуватъ въ отдѣлни малки области, които по-добре познаватъ, тѣ ще да бѣдатъ по-добри, по-ценни деятели, отколкото държавнитъ чиновници въ центъра. Въ това отношение малко се направи, но все пакъ турихме едно

начало. Ако се вижда от бюджета, че околийски лѣвари, които сж необходими, сж съкратени, ако се вижда, че фелдшеритѣ, безъ които народътъ не може, сж намалени по число, то не е защото тѣ се премахватъ като учреждения, а защото по системата на този бюджетъ преминаватъ къмъ автономнитѣ учреждения — общини и окръжни съвети — които ги поематъ и които ще се грижатъ за тѣхъ.

По отношение на земледѣлието — тая най-важна отрасълъ на българския псиминѣкъ, за която толкова се говори тукъ — задачата ни бѣше: все по-голямъта частъ отъ онази грижа, която държавата съ течение на времето, при липса на интеллигентни сили въ автономнитѣ учреждения, бѣше принудена да вземе върху себе си, да премине къмъ частната инициатива на отдѣлнитѣ автономни учреждения, а заедно съ това и бюджетнитѣ разности да спаднатъ. Сжко такава бѣше нашата политика и по професионалното образование и пр.

Азъ не ща да говоря много по този въпросъ. За мене е ясно, когато сравнявамъ живота на западноевропейскитѣ държави, да констатирамъ, че специално Англия, която е базирала своята дейностъ и въ просвѣтно отношение, и въ стопанско отношение върху частната инициатива, върху инициативата на мѣстнитѣ органи, е направила по-голямъ прогресъ отъ онѣзи държави, които сж чакали инициативата отгоре, отъ централната властъ.

Нека, прочее, въ това отношение да се има предъ видъ, че намъ предстои и по-нататкъ да работимъ за засилване инициативата на автономнитѣ наши учреждения и да освободимъ държавата отъ концентриране на всички грижи за просвѣтна и стопанска политика и отъ свързаното съ тѣхъ постоянно нарастване на бюджета. Началото е сложено, остава да вървимъ по-нататкъ.

Нашата задача бѣше, освенъ туй, чрезъ този бюджетъ да кажемъ единъ пътъ стопъ на онова постоянно нарастване и безразборно събиране на нашитѣ данъци. Едно опомняване се налагаше. И покрай бюджета се прокарватъ и ще се прокарватъ множество данъчни реформи, които иматъ за задача да дадатъ по-голяма свобода на българина-стопанинъ за опредѣляне на своята стопанска дейностъ, на своята инициатива.

Какво представляваше данъчното бреме преди тия два бюджета, гласувани отъ нашегo Народно събрание? Българскиятъ селянинъ даже бѣше подъ нагиска на фиска и за своята крава, и за своята свиня, и за своитѣ кокошки — всичко се преценяваше отъ фискални агенти, и онова дори, което децата го ядѣха, подлежеше на контролъ. Тоя фискализъмъ бѣше тежъкъ и не можеше да се издържи. Резултатътъ за народното стопанство щѣше да бжде много лошъ, ако не се наложеше едно опомняне и едно спиране. Ние бѣхме предъ едно като-че-ли преднамѣрено спѣване на стопанския животъ и унипожение на стопанската енергия на народа. Нашитѣ данъчни реформи иматъ една строго опредѣлена идея — да дадатъ свобода за стопанско творчество, и затуй ние засѣгнахме миналата година поземелния данъкъ, а сега, въ този бюджетъ, и данъка върху занятията, данъка на търговцитѣ и на другитѣ творци на българското народно богатство. Трѣбва да освободимъ веднажъ за винаги българина отъ страха предъ фискалния агентъ. И даже последниятъ законопроектъ за акцизитѣ и пр., който снощи тукъ се разглеждаше, по думитѣ на ораторитѣ отъ лѣвицата, има тая задача: да внесе по-голяма свобода въ производството и да избави данъкоплатеца отъ приятелството или свадата съ представителя на фиска, което е най-голямъ пречка за свободното развитие на стопанския животъ.

Данъкътъ трѣбва да се постави въ съотношение съ производителнитѣ сили на народа. И нашата задача въ днешния бюджетъ бѣ, той да не подяжда народното богатство, да не спира неговото развитие, защото силна стопанска България, е силна финансова България, а силна финансова България е силна политически, мощна опора за културното творчество на българското племе.

Две думи още и свършвамъ. Изглежда, че сждбата на нашия народъ е една и сжца отъ вѣкове насамъ. Нашата задача въ отдаланното минало е била, да се спре напредствието на разрушителната азиатска култура. България съ своето падане подъ турско робство, въ дълбокиятѣ и тежки борби, които води съ турцитѣ, даде себе си жертва, но забави и спре напредствието на азиатскитѣ варвари къмъ вътрешността на Европа. И Русия, голѣмата славянска сестра, е имала сжщата задача. И Русия спрѣ едно време азиатскитѣ варвари и даде възможностъ на западната култура да се развива свободно, чрезъ изо-

билно проливаната кръвъ на свой народъ. За голѣмо съжаление, нападнатата днесъ Русия отъ новия азиатско-болшевишки варваризъмъ не можа да устои и е повалена. Не само това, но тя употребява всички усилия да го разпростре и къмъ едва заживѣлата свободенъ животъ в България.

Ние стоимъ, прочее, предъ нова една голѣма и тежка задача. Ще можемъ ли да я изпълнимъ? Презъ XIX-я вѣкъ цѣла културна Европа, всичката нейна дипломатия бѣше насочена къмъ това, какъ да може да се освободи Европа отъ турско иго. Много акции се предприемаха безрезультатно, докато едва отъ 40 години сжществувашата България не създаде своитѣ свободолюбиви институции и чрезъ своитѣ синове офицери и войници, и чрезъ епохални победи предъ Лозенградъ, Одринъ и Люле-Бургазъ не очисти Балканския полуостровъ отъ турското владичество. Това тя сполучи, защото бърже израстна стопански и финансово.

И днесъ ние имаме тежки задачи като държава предъ своето племе и предъ вѣншия европейски свѣтъ. Днесъ сжко така България е поставена предъ напредствието на азиатско-болшевишкия варваризъмъ. България е, споредъ мене, днесъ предмостово укрепление за запазването материалната и духовна култура на Европа срещу разрушителнитѣ действия на азиатизма. Какъ ще се справимъ съ тая задача? Само чрезъ засилването стопански и финансово на нашата страна. Само една закрѣпнала финансово и икономически България ще може да устои на тази напасть и да изпълни своя дългъ къмъ западноевропейската култура. (Ржкоизѣскания отъ сговориситѣ)

Председателъ: Пристапваме къмъ следующата точка отъ дневния редъ: трето четене законопроекта за изменение и допълнение на закона за защита на държавата. Моля г. докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ А. Христовъ (д. ст.): (Прочита изѣкло законопроекта, заедно съ поправкитѣ и прибавкитѣ, приети на второ четене)

Председателъ: Има думата г. министърътъ на правосъдието.

Министъръ Ц. Бобошевски: Къмъ § 5, следъ фразата „по предложение на прокурора“, предлагамъ да се прибавятъ думитѣ „и съ мотивирано опредѣление“, за да не се смѣта, че сждътъ чисто и просто провъзгласява, но че той влиза въ преценка на предложението на прокурора. Макаръ че всѣки сждебенъ актъ се мотивира, за да не се смѣтне, че сждътъ чисто и просто провъзгласява, азъ моля да се прибавятъ, както казахъ, думитѣ „и съ мотивирано опредѣление“.

Председателъ: Г. г. народни представители! Г. министърътъ на правосъдието предлага въ § 5 следъ думитѣ „по предложение на прокурора“ да се прибавятъ думитѣ „и съ мотивирано опредѣление“.

Ония отъ васъ, които приематъ тоба предложение на г. министра на правосъдието, мсля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще поставя на гласуване законопроекта на трето четене изѣкло.

Който приематъ на трето четене законопроекта за изменение и допълнение на закона за защита на държавата заедно съ приетата прибавка, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

(Вж. приложение № 45, Т. I)

Има думата г. министъръ-председателъ.

Министъръ-председателъ А. Ц. Цанковъ: Г. г. народни представители! Ние привършихме една доста голѣма частъ отъ работата, която ни предстоеше. Когато повдигнахъ предъ васъ въпроса за продължение на сесията, азъ ви казахъ, че ние ще трѣбва да се разотидемъ, за да може отъ една страна правителството да работи спокойно, а отъ друга страна и народното представителство да отиде между народа, за да внесе нужното спокойствие — за което го моля най-настоятелно — безъ да се държатъ публични речи. Следъ привършването на по-голямъта частъ отъ нашата работа, предстои ни сега да се раздѣлимъ. Но азъ ще моля Народното представителство да се съгласи да се съберемъ на заседание пакъ на 1 юний. Ако стане нужда, Събранието да бжде свикано и по-рано; това ще бжде разпоредено по надлежния редъ. Моля, прочее, да преустановимъ заседанията до 31 май вжключително.

Председателъ: Г-да! Както чухте, г. министър-председателъ предлага на Народното събрание да се даде ваканция до 1 юний. Ония отъ васъ, които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събрането приема.

Значи на 1 юний ще имаме заседание, съ следния дневенъ редъ:

Оставатъ точкитѣ отъ днешния дневенъ редъ, които не сж изчерпани, като се прибави къмъ сжщия дневенъ редъ още и второ четене законопроекта за устройството на сѣдилищата.

Коио приематъ този дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събрането приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 12 ч. 5 м.)

Председателъ: Д-ръ Т. КУЛЕВЪ

Секретаръ: ИВ. ХРЕЛОПАНОВЪ

Началникъ на Стенографското отделение: **Д. АНТОНОВЪ**

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

	Стр.		Стр.
Отпуски, разрешени на народнитѣ представители:		тане и опълномоощаване председателя да отговори)	1819
Георги Чернооковъ, Крумъ Славовъ, Георги Поповъ и Петко Найденовъ	1819	Законопроекти:	
		1. За бюджета на държавата за 1925/1926 финансова година (Трето четене)	1819
Телеграма отъ председателя на Германския парламентъ, съ която отъ името на сжщия парламентъ изказва съболезнование по поводъ атентата въ катедралата „Св. Недѣля“ (Прочитане и опълномоощаване председателя да отговори)		2. За измѣнение и допълнение на закона за защитата на държавата (Трето четене)	1821
		Дневенъ редъ за следующето заседание	1822